

17.01.08; 9b (משנה ח') → 11a (החלקה באש)

1. ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתיים ויהי טוחן בבית האסורים: שופטים טז, כא
2. ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתוהו: שמואל ב יח, טו
3. ועש אבשלום כדבר ה'ה לל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב אבשלום את לב אנשי ישראל: שמואל ב טו, ו
4. ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: שמואל ב יח, יד
5. ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: שמות ב, ד
6. ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: במדבר יב, טו
7. ועל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: בראשית ג, ז
8. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: שמות יג, יט
9. ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: דברים לד, ו
10. אז יבקע כשחר אורך וארך מורה תצמו והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך: ישעיהו נח, ח
11. ... ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: שופטים יד, ג
12. ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: שופטים יד, ד
13. וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: שופטים טז, א
14. וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: שופטים טז, א
15. והיא אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: שופטים טז, ד
16. ותישגהו על ברקיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: שופטים טז, יט
17. ותחל דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לטריני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לי את כל לבו ... שופטים טז, יח
18. ותאמר פלשתים ליד שמשון ויקח משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי ה' סר מעליו: שופטים טז, כ
19. ויגד לה כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבין אמי אם גלחתי ויסר ממני כחי וקילתי והייתי ככל האדם: שופטים טז, יז
20. והיא כי הציקה לו בדרךיה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: שופטים טז, טז
21. ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: שופטים יג, ד
22. ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: שופטים טו, יט
23. ותחל רוח ה' לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל: שופטים יג, כה
24. דן ידן עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפו עלי ארץ הנשף עקבי סוס ויפל רכבו אחרו: בראשית מט, טז-יז
25. פעמן זב ורמון פעמן זב ורמון על שולי המעיל סביב: שמות כח, לד
26. כי הנה הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: שופטים יג, ה
27. ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: בראשית פרק כא פסוק כג
28. ותלך האשה את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו ה': שופטים פרק יג פסוק כד
29. ויקרא שמשון אל ה' ויאמר אדני ה' זכרני נא ויחזקני נא אף הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: שופטים פרק טז פסוק כח
30. וילך שמשון וילד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: שופטים פרק טו פסוק ד
31. ... ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: שופטים טז:ג
32. אם נפתה לבי על אשה ועל בנותיה וכל בנותיה וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: מ"א טו:גג
33. כי שמש ומגן ה' אלהים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להלכים בתמים: תהלים פרק פד פסוק יב
34. ויאמר בלעם בלעם בללק התצב על עלתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: במדבר פרק ג פסוק ג
35. ויאמר שאול לנשא כליו שלף חובד וקרבני בה פן יבואו הערלים האלה ויקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: ש"א לא:ד
36. ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתיים ויבאהו בגל: מלכים ב פרק כה פסוק ז
37. ויתר כל דברי אסא וכל בנותיו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: מ"א טו:גג
38. סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם: תהלים פרק כה פסוק יד
39. והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: מלכים א טו:כז
40. ויגד לתמר לאמר הנה חמיק עליה תמנתה לגז צאנו: בראשית פרק לח פסוק יג
41. ותחב בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: בראשית לח:ד
42. וינח וימי גנים תפוח והעינים: יהושע פרק טו פסוק לד
43. ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' אל עולם: בראשית פרק כא פסוק לג
44. ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ויבא עד קצו ואין עוזר לו: דניאל פרק יא פסוק מה
45. ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: בראשית פרק לח פסוק טו
46. חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז ויחזקיהו מלכי יהודה: ישעיהו פרק א פסוק א
47. הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: בראשית פרק לח פסוק כה
48. למנצח על יונת אלם ורחקים לדרך מכתם באחז אתו פלשתים גנת: תהלים פרק נו פסוק א
49. וישלחו את פנתם הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנד הוא אם לא: בראשית פרק לו פסוק לב
50. ויכר יהודה ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיף אבשלום בני בני: שמואל ב פרק יט פסוק א
51. עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמעי: תהלים פרק פא פסוק ו
52. את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: דברים פרק ה פסוק יח
53. וכאבשלום לא היה איש ופה בכל ישראל להלל מאד מפך רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: שמואל ב פרק יד פסוק כה
54. ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רב על הפרד ויבא הפרד תחת שונד האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ ... ש"ב יח:ט
55. וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיף אבשלום בני בני: שמואל ב פרק יט פסוק א
56. ואבשלום לקח ויצב לו בחיו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזמר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ש"ב יח:ח
57. לה אמר ה' הנני מקים עליך רעה מבייתך ולקחתיה את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: שמואל ב פרק יב פסוק יא
58. ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחוהו מעמק חברון ויבא שקמה: בראשית פרק לו פסוק יד
59. ויגדו לאבשלום שלוש בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: שמואל ב פרק יד פסוק כז
60. ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והציתוה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: שמואל ב פרק יד פסוק ל

I ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתיים ויהי טוחן בבית האסורים – גמרא and משנה ח' – vv. 1, 11-33

II ויגד לתמר לאמר הנה חמיק עליה תמנתה לגז צאנו: בראשית פרק לח פסוק יג – מדה כנגד מדה – משנה ט' – vv. 5-10 (Tangential Aggadot: vv. 34-52)

a Story of אבשלום – vv. 2-4; 53-61